

Wychodzi codziennie
z wyjątkiem
Niedzieli i Świąt.
Przebiega
na pocztę i w kolpo-
terów
R. 1,30 kwartału,
z odnośnikiem do domu
R. 1,75 kwartału.

Górnoszlazak

Ogłoszenia:
20 fen. za wiersz jedno-
linowy.
Przy kilkorazowym
powtórzeniu udziela się
znacznego rabatu.
Reklamy:
50 fen. od wiersza.

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

Redakcja, ekspedycja i drukarnia znajdują się na ul. Młyńskiej (Mühlstrasse) Nr. 12.

Przez lud — dla ludu!

Kalendarz katolicki:

25-go Czerwca: Febroniusz p. i m.

Wschód słońca:

godz. 3 minut 40.

Zachód słońca:

godz. 8 minut 24.

Jmiona słowiańskie:

25-go Czerwca: Władysław św.

Telefon Nr. 1049.

Wiece polski w Poznaniu.

Polacy wszystkich odcieni politycznych, zgromadzeni dnia 21. czerwca 1903. roku na wiecu w Bazarze poznańskim, dotknięci do żywego listem pasterskim Ks. Kardynała Koppa, wystosowanym wprawdzie tylko do diecezjan, lecz mającym w sprawach polskich o wiele donioślejsze, zasadnicze znaczenie, składają niniejszem następujące oświadczenie:

W wystąpieniu ks. Kardynała Koppa widzimy dążność do wywarcia wpływu na bieg spraw wyborczych, do podkopania znaczenia i bytu materialnego prasy polskiej oraz chęć przeciwdziałania rosnącej ciągle wśród ludu polskiego świadomości narodowej i obywatelskiej, a popierania germanizacji przez Kościół.

Dotychczasowe wystąpienie ks. Kardynała Koppa daje nam prawo dowolnego osądzenia tej lub owej gazety od zasad szczerze katolickich, przeto zwraca się on nie tylko przeciwko piśmiom polskim w diecezji tamtejszej, ale i przeciwko wszystkim innym, podniecając jednocześnie księży germanizatorów do bojkotowania całej prasy polskiej.

Z powodów wyżej wymienionych i my wobec listu ks. Kardynała obojętnymi pozostać nie możemy, lecz

solidaryzujemy się

z oświadczeniami rodaków, którzy w poczuciu swej niewinności z całą sumiennością odeprzeć mogą zarzut wykreślenia przeciwko Kościołowi lub swemu pasterzowi, a tem samem nie mogą ulegnąć się groźby pozbawienia ich w przyszłości pociech religijnych za to, że nie przestaną czytać narodowych pism polskich, które przez najwyższą głowę Kościoła, Ojca świętego w Rzymie, jako Wierze świętej, wrogię uznane nie zostały.

Biorąc zarazem w obronę tę prasę polską, która według przekonań naszych pokrzywdzona została jedynie dla tego, że sumiennie wypełniała obowiązki swoje wobec narodu, stanowczo i uroczyście

protestujemy

przeciwko nadużywaniu władzy pasterskiej do celów politycznych oraz przeciwko wszelkim zakusom germanizacyjnym przy pomocy środków kościelnych.

Stojąc wiernie przy zasadach Kościoła katolickiego, bronimy jednak nie przestaniemy równie usilnie takich skarbów naszych, jakimi są język i narodowość nasza.

Odmawiając zaś cudzoziemcom, jakiegokolwiekby zajmowali stanowisko, wszelkiego prawa do wpływania na wykony-

wanie naszych obowiązków wyłącznie narodowo-obywatelskich,

wzywamy

cały lud polski i wszystkich ludzi dobrej woli, aby zawsze i wszędzie z całą energią zwalczali dążności germanizatorskie i zamachy na naszą świadomość narodową bez względu na to, z jakiej one pochodzą strony.

Zebrani na wiecu, dnia 21 czerwca 1903 r. w Bazarze obywatele miasta Poznania uchwalają następującą

rezolucję.

Walka wyborcza braci naszych Ślązaków na dniu 16 czerwca wykazała, że praca na niwie narodowej śp. śp. Karola Miarki, ks. Bonczka, Jana Kupca, ks. Damrotha i innych, nie była daremną, lecz że przeciwnie wydała plon bogaty. I tak stało się do urny wyborczej nie centrowców, jak się domniemywało, lecz polski język, lecz narodowo uświadomionych Polaków bezmała 50,000, którzy dowiedli przed Polską całą i wrogiem, że na starej ziemi Piastów żyje duch polski i lud prowadzi do zwycięstwa.

Im bujniej krzewi się myśl polska narodowa na Górnym Śląsku, tem bezwzględniej zwalczają ją wrogie żywioły i tem trudniejszą staje się walka młodych następców zacnych niebożczyków, którzy położyli kamień węgielny pod gmach odrodzonego Śląska. Nawet księżę kościół, który stać powinien ponad stronnictwami, zestąpił z tronu arcybiskupiego i wniósł się w wir walki wyborczej, stojąc następnie po stronie nie uciemnionych i słabych — lecz pychę zdjętych i ciemnizy. Wobec takiej zaciętości i niesłychanego nacisku, objawiającego się nie tylko przed lokalem wyborczym, — ale na kazalnicy i w konfesyjale — tem boleśniej odczuwamy odszczepienstwo i służalstwo tych, którzy lubo z pnia polskiego wyrosli, poszli za słowem centrowych germanizatorów i przez to wystawili na szwank zwycięstwo sprawy narodowej.

Tem większa cześć i chwała należy się Towarzystwu Wyborczemu na Śląsku, oraz wszystkim tym, którzy mężnie stawili czoło licznym i nieprzyjaznym żywiołom. W chwili, gdy ostateczny bój macie stoczyć kochani bracia Ślązacy, gdy cała Polska patrzy na was z bratnią życzliwością, oraz gorącym oczekiwaniem owoców waszej pracy

ślimy wam wyrazić uznanie za to, coście zdziałali — i słowa zachęty, abyście mimo zbalamucenia rodaków, mimo stronnictwość waszego zwierzchnika kościelnego, wytrwali przy sztandarze narodowym, przy którym każdy Polak i katolik mężnie stać powinien do śmierci!!

ślimy wam wyrazić uznanie

za to, coście zdziałali — i słowa zachęty, abyście mimo zbalamucenia rodaków, mimo stronnictwość waszego zwierzchnika kościelnego, wytrwali przy sztandarze narodowym, przy którym każdy Polak i katolik mężnie stać powinien do śmierci!!

A wy, uwiedzeni i słabi na duchu, pamiętajcie, że duchy wielkich górnośląskich mężów unoszą się nad wami — wraz z Polską całą, spodziewają się, że w ostatniej chwili odnajdziecie jeszcze właściwą drogę cnoty obywatelskiej, i spełnicie swój obowiązek, oddając w dniu 25 czerwca głos na kandydata narodowego.

Kandydatami waszymi są wasi bracia krwi i kości

Wojciech Korfanty i Jan Kowalczyk.

Powyższą rezolucję przesyłamy Szanownej Redakcji do łaskawego opublikowania

podpis:

dr. Smoliński, przewodniczący.

M. R. Wierzbński, sekretarz.

Do wyborców Polaków

z Górnego Śląska

Szczęście nie dopisało Wam w dniu walki wyborczej, nie udało się Wam złamać przeciwników w pierwszym zapędzie, nie Was atoli winić należy, lecz warunki nieszczęsne, w jakich walkę staczać zniewoleni byliście. Święcie przekonani jesteśmy, że każdy z bojowników naszych w dniu walki spełni swój obowiązek sumiennie i gorliwie i za to serdecznie składamy Wam dzięki.

Zrobiliśmy przegląd sił naszych i przekonaliśmy się, że w okręgu naszym mimo strasznego nacisku bojowników idei polskiej mamy zastęp blisko 7000, a ta liczba poważna daje nam rękojmię lepszej przyszłości.

W górę więc serce nie ustawiajcie w pracy, lecz i nadal szczerze oświadczenie narodowe w szeregach otumanionych i ciemnych braci naszych. Dnia 25-go czerwca odbywają się u Was wybory ściślejsze pomiędzy p. Królikiem a p. dr. Winterem. Po jednej stronie socjalista, po drugiej centrowiec, który w znanem oświadczeniu wyparł się publicznie naszego ruchu narodowo-polskiego i potępił agitację polską.

Wobec tego postanawiamy dać Wam wolność wyborów, niechaj sobie każdy postąpi tak, jak mu nakazuje sumienie.

Zarząd Polskiego Towarzystwa Wyborczego na Śląsk.

Dr. Stefan Adamczewski. Emanuel Białas. Jan Güttner. Dr. Maksymilian Hynke. Paweł Hanslik. Jakób Jasieczek. Adolf Ligoń. Dr. Ildefons Miecznikiewicz. Michał Rzepka. Dr. Jan Nepomucen Stęślicki.

Tragedya w Laurahucie.

Gospodarka centrowców na Górnym Śląsku dosięgła obecnie ostatnich swych granic. Już dawniej zdarzały się wypadki, godne potępienia, jak pobicie p. Geroka przez ks. Gutsfelda we Wirku, w ubiegłą niedzielę uderzył ks. centrowiec w Mikołowie dzielnego Polaka-Katolika, za to, że rozdawał ludowi polskiemu odeszwy i kartki na polsko-katolickiego kandydata, w Bogucicach nauczyciele bić kazali wiarusów naszych,

a wreszcie w Laurahucie stali się centrowcy powodem okropnych zająć i ciężkich cierpień ludu polskiego.

Centrowcy wiedzieli, że nie mają w Laurahucie zwolenników, mimo to jakby na pośmiewisko Polaków katolików urządzają wiec, aby ich na centrową złowić wędkę. Nie dziw, że lud z oburzeniem wołał: Precz z centrum i Letochą! Nie dziw, że trzytysięczny tłum, do którego przyłączyło się jeszcze 4 tyś. ludzi, którzy na zebraniu wcale nie byli, nie mógł się rozejść na rozkaz policji, bo dokąd się udać, jeżeli wszystkie ulice tłumem były nabite!

A jednak zandarmi, zbyt może gorliwi w wypełnianiu obowiązków, stanowczo przeciw tłumom ludu wystąpili i zawołali straż pożarną. Straż puściła strumień wody i przez to wzburzyła jeszcze bardziej rozżalenię robotą centrowców uniesły. Ubolewamy nad tymi wypadkami głęboko, ale czyż można niezrozumieć powodów takiego wystąpienia, czyż dziwić się można ludowi, że poszarpał na kawałki sikawki i rzucił je do wody, skoro je sprowadzone po to, aby go zlewać wodą??

Czyż potrzeba było użyć broni palnej, aby się polała niewinnie krew polskiego robotnika?!

Polska w ostatnim stuleciu była świadkiem rozlicznych gwałtów, jakich się dopuszczali wrogowie nasi na ludzie polskim.

Niedzielną tragedya w Laurahucie to dalszy ciąg cierpień ludu polskiego za wiarę św. za swe obyczaje i za język swój.

Bracia! W tej poważnej chwili podwójny na nas ciąży obowiązek, dzielimy boleść wszystkich rodzin, których ojcowie i synowie będą musieli cierpieć za obronę wiary św. i języka, lecz zarazem zwracamy się do wszystkich z gorącą prośbą, aby wystrzegali się wszelkich gwałtownych wystąpień.

Sprawa nasza jest święta i bez gwałtów zwyciężyć musi!

Dzień 25 czerwca już bliski, a z nim i zwycięstwo nasze!

Wytrwajmy w spokoju i pokorze, prosząc Boga o zmiłowanie się nad smutną dolą ludu naszego, prosząc Boga, aby ukoł boleść nieszczęśliwych rodzin.

Smutne zajście i nieszczęście w Laurahucie spowodowali na lud polski centrowcy. Bracia, pamiętajmy o tem i oświecajmy wszystkich nieświadomych, aby zwycięstwo nasze w czwartek, dnia 25-go czerwca było jak najświetniejsze.

Głosy prasy

w sprawie listu pasterskiego ks. Kardynała Koppa

»Kurier Poznański«, który niedawno temu wziął był w obronę ks. kard. Koppa i którego za to spotkały słowa potępienia ze strony całej prasy polskiej, obecnie uznał swój błąd i wycofuje się zrezygnując z dawniej zajętego stanowiska. Głos ten zamieszczamy tem chętniej, że pochodzi on z kół duchowieństwa polskiego, które jeszcze w jednym punkcie podziela mrzonki ugodowe, chociaż nie raz tak bardzo ich się zapiera.

»Kurier« pisze tak:

O prawowierności pism naszych górnośląskich nie można też było nigdy powątpiewać — można tylko mieć było słuszną obawę, czy ludzie prości, nie anilizujący,

nie odróżniający istoty rzeczy od formy, nie zraża się skutkiem takiego namiętnego piętnowania księży ze strony prasy do Kościoła. A tej obawy »Kuryer«, jako pismo nawskroś katolickie pominąć i zataić nie mógł.

Dzisiaj jednak obawa nasza niknie wobec doniesienia »Górnoślązaka« do czytelników swoich:

»którzy nadesłali liczne korespondencje o czytaniu listu pasterskiego i którzy sumieniem nam przyświadczali, »jakośmy nigdy zgorszenia między ludem katolickim nie siali, i jako nam się ciężka krzywda od księży germanizatorów dzieje, — że o tych wszystkich nadużyciach, w kościele dla wyborów popełnionych, pisać nie będziemy, aby snadź nie powiększyć i tak już wielkiego zgorszenia i szkody, jaka z nich dla Wiary świętej wynikać może.«

Inne zaś gazety górnośląskie podawały wyzyskiwania w rozmaitych celach listu pasterskiego ze strony księży i wyraziły potrzebę przedstawienia tej sprawy i całej sytuacji na Górnym Śląsku Stolicy Apostolskiej.

Całe społeczeństwo nasze tak w kraju, jak i za granicą pojęło sprawę tę tak, jak się na mocy powyższych głosów domaczenie dotkniętych pism przedstawia, i zaprotestowało tak w prasie, jak i na zebraniach przeciw zawartym w liście pasterskim ks. kardynała Koppa zarzutom wobec prasy narodowo-polskiej Górnego Śląska jako względami na dobro naszej wiary nieuzasadnionym.

Jesteśmy winni naszym czytelnikom oświadczyć, iż konserwatywne, na wskroś katolickie organa, list ten, wydany prawie w przeddzień wyborów, uważają jako akt niekościelny, lecz polityczny, i że list ten uważają za błąd o tyle, o ile w nim jest intencja tłumienia z konieczności i z dużej potrzeby wynikającego ruchu polskiego.

Ruch polski, powiadają wspomniane pisma, nie zeszedł ze stanowiska katolickiego, a pojedyncze usterki i błędy popełniane względem osób duchownych mogły być przyczyną nagany, lecz nie dawały słusznego powodu do tego rodzaju groźnej apostrofy. List ten zaszkodził bardzo na Śląsku sprawie Kościoła, o ile powaga ta jest przywiązana do osób.

Z powyższego więc, cośmy powyżej zestawili, jak najwyraźniej wynika, iż gdyby ks. kardynał Kopp chciał nadal występować przeciwko naturalnemu zupełnie rozbudzeniu narodowemu na Śląsku, mógłby spowodować tem tylko szkodę Kościołowi, który z natury rzeczy stoi po nad narodowościami a prawa narodów zawsze uznawał, popierał i swą powagą uświęcał.

Zdanie to piszemy mianowicie pod adresem tych gazet, zwłaszcza centrowych, które pojmowanie nasze sprawy tej mylnie rozumiały.

Naiwność centrowców.

Wczoraj nadesłał pewien znaczniejszy ksiądz centrowiec, którego poznaliśmy po charakterze pisma, list bezimienny, pisany po niemiecku który w polskim tłumaczeniu dosłownie brzmi tak:

Do pana Korfatego
w miejscu.

Gdybyś Pan był politykiem, rozważyłbyś Pan sobie rzecz następującą:

Wybory ściślejsze z Letochą są dla Pana bez najmniejszych widoków, bo jest przecież wykluczone, aby wszyscy demokraci za Panem głosowali. Jeżeli Pan upadnie, to zniknie sława Pańska i może się Pan wtedy dać pogrzebać.

Inaczej się stanie, jeśli Pan z zarządzeniem partii centrowej zawrze ugodę taką, że Pan ustąpi w Katowicko-Zabrzejskim na korzyść centrowców, a centrum zobowiąże się popierać ze wszystkich sił w Wschowsko-Leszczynskim (w Poznańskim) księża Mojżkiewicza. Wtenczas może Pan powiedzieć: Zamiast dwóch niepewnych, a nawet beznadziejnych kandydatur polskich mieliśmyby jedną pewną polską kandydaturę, wtedy wprowadzi Pan do »Koła Polskiego« jednego męża więcej — czy mąż ten nazywa się Korfanty czy Mojżkiewicz, to przecież dla sprawy samej jest wszystko jedno.

Jeśli pomoc centrowców w Wschowsko-Leszczynskim wydaje się niepewną, to są jeszcze inne okręgi, któreby można wciągnąć do kompromisu (ugody).

Trzeźwy.

Niewiedzieć, co wprzód podziwiać, czy naiwność, czy bezczelność, czy chrześcijańską sprawiedliwość centrowców. W Wschowsko-Leszczynskim mają Niemcy-centrowcy tylko 1300 głosów, i nie oni tam stanowią o zwycięstwie Polaków, tylko Niemcy wolnomyślni, którzy w ściślejszych wyborach popierają Polaków. Za te 1300 głosów chcą centrowcy okręg Katowicko-Zabrzejski. Zaiste śmieszna to rzecz.

Wiarusi, śmiecie się z centrowców, a agitujcie usilnie za naszym kandydatem, p. Wojciechem Korfantym, aby wszyscy wyborcy w dniu 25 czerwca głos swój oddali na niego!

Ksiądz Kapica przy agitacji za Faltinem.

W ubiegłą niedzielę po południu w Tychach odbył się wiec, na którym przemawiał Faltin i ks. Kapica. Zaraz przy rozpoczęciu zapytano się, czy nie ma czasem na sali p. Kowalczyka, jego zwolennika kupca Zajacę, robotnika Bojdoła i jeszcze innych wiarusów z Katowic. Ks. Kapica kazał nawet przejrzeć się po sali i szukać tych pochłaniaczy niemieckiego centrum. Ale żaden z nich nie był obecny.

Potem przemawiał p. Faltin, chwalać w znany sposób centrowców. Najważniejszą jednak była mowa ks. Kapicy. Było to wylanie centrowców, iżli na kupca p. Zajacę. Ks. Kapica zamiast mówić coś rzeczowego o wyborach zaczął wymyślać na p. Zajacę, co się tylko zmieszcilo, tak że nawet zwolennicy jego tem postępowaniem się zgorszyli. Mówił on między innem: Przybrał się z Król. Huty do Tychów, jakiś Zajacę wygnany z roboty za jakiej tam rzeczy wrzesińskiej.

(Czytelnicy widzącie jakie to miłe serce ma ks. Kapica dla biednych skazańców wrzesińskich i dla człowieka, którego za zbieranie składek na nie pozbawiono pracy! Redakcja.) Następnie jeszcze wypada, że w ten sam dzień przed południem na kazaniu, zamiast wyklądać ewangelię św., ks. Kapica zaczął opowiadać o pewnym człowieku, który przyniósł z sobą choleś do pewnej miejscowości.

Tychów przybrała się taka cholera, która zaraziła całą wieś. — Dalej mówił ks. Kapica na zebraniu, że p. Zajacę przybył do niego, aby poparł jego przedsiębiorstwo. (Jest to prawda, ale ks. Kapica odmówił mu wszelkiej pomocy, bo on musi wspierać kogo innego.) Ale dobrze zrobiłem, mówił ks. Kapica, że tego nie uczynił, bo te 13200 głosów które padły na Kowalczyka, byłyby wszystkie na mnie (na księdzu) ciążyły; jakże byłoby to wstyd dla naszej gminy. (Księżę dobrodzieju, czy to Tychy takie wielkie, że aż 13200 głosów oddały na Kowalczyka? Zapytanie zecera.) Potem, mówił ks. Kapica, wszystkim wam wiadomo, że ludzie chodzą do Zajacę, i tam wykrecą po flaszczyce to w sieni, to w izbie to za plotem! (Aleć księżę proboszczu, to najprostszą denuncjacją! Tego nie potrafiła wysłuchiwać żadna policja, a ks. dobrodzieju o tem wszystkim tak dobrze poinformowany. Czy to godzi się dla księdza katolickiego denuncjować bezpodstawnie współbrat chrześcijanina dla tego że jest Polakiem a nie centrowcem? Przyp. redakcyj.)

Tak mówi ksiądz, który niedawno temu powiedział, że w jego parafii lud powinien spać, jak gdyby był mechem porośnięty. Boże, co też tu ci księża dokazują, a to wszystko dla tego, że chcą przeprowadzić centrowców na posłów a zwalczać kandydatów ludowych Polaków i katolików.

Z Mikołowa donosi nam dzielny wiarus:

Oburzająca zniewaga.

Gdy w niedzielę, 21 bm. wychodził z kościoła mikołowskiego, nie mogąc się przecisnąć przez drzwi zatarasowane (bo zaraz przed kościołem rozdawali odezwy na p. Faltina), zobaczyłem ks. kapelana Kamela, jak biegł gdzieś szybko pod parasolem. Z ciekawości podążyłem za nim. Aż tu widzę znów kupę ludzi. Rozdają odezwy na p. Kowalczyka. Ks. Kamel stanął i zawołał: »Targać to, targać!« Toruje sobie drogę do rozdającego, w czym mu dopomagał piekarz p. Placzek. Do-

stawszy się blisko roznosiciela, przystąpił do niego ks. Kamel i z całych sił wyciął mu policzek. Jak długo żyć będzie, spamiętam tę straszną chwilę.

Po tym czynie ks. Kamel rozgniewany jak szkarłat, popędził ku kościołowi na zad, śnać, że się zapomniał za bardzo, a tą ręką, którą przed paru minutami piastował Pana Jezusa, teraz zelżył współbrata swego. Oczywiście moje zaszyły mgłą, gdyż w tej chwili widziałem przed oczyma moimi kapłana i... nie wymienię tu nazwy, na którą zasłużył, dla uszanowania jego stanu kapłańskiego. Co się dalej stało, nie wiem, bo byłem tak przerażony, że się już nie troszczyłem o więcej. To tylko wiem, że rozdający kartki wspaniałomyślnie sobie postąpił, bo żadnego odwetu nie wziął.

Jak mi wiadomo, to ks. Kamel rzadko kiedy kazanie miewał dla słabego zdrowia, a teraz kiedy dostąpił godności pierwszego kapelana, a nadarzyła się sposobność walczyć za faterland, to potrafił zaraz aż dwie wsi objechać i zebrania przedwyborcze robić. Tak to oni nadużywają władzy i godności swojej, ażeby tylko dopiąć swego. A gdzież prawo i konstytucja i któż ją gwałci i przestępuje? Rozważcie to sobie katolicy i Polacy.

Księdzu Kamłowi powierzyli Polacy wielkie rzeczy: a to kasę Różańcową, Związek św. Teresy, Trzeci Zakon św. Franciszka. W tych wszystkich sprawach szemrają Polacy, mianowicie niewiasty o nierównouprawnieniu.

Przebaczymy mu, kochani bracia, to, co uczynił, bo on jeszcze młody i nie-doświadczony. Nie zna się na biedzie i śnać mu dobrze u nas, dlatego się tak rozpanoszył.

Przebaczymy mu i prosimy Boga, żeby tą sprawą tak pokierował, aby na nowo zakwitła między duchowieństwem a nami Polakami miłość, i w tej myśli zaczniemy tem bardziej pracować za naszymi kandydatami. Nie bierzmy sobie przykładu z tego kapłana, ale równie zapamiętałe tylko bez obrazy boskiej walczmy o prawa nasze. Dalej z Bogiem za prawdę, prawo i wolność.

Fidelis.

Drugi wiarus z Mikołowa opisuje to zajście jeszcze dokładniej:

W niedzielę po wielkim nabożeństwie usłowołem się dwóch rozdawczy odezw Faltinowych tuż przy wyjściu z kościoła na miejscu święconem tak, że lud swobodnie wyjść nie mógł i ciżba się zrobiła. Dwóch zwolenników p. Kowalczyka stanęło naprzeciwko domu adwokata Larischa 100—150 kroków od kościoła odległego, aby spokojnie na publicznej drodze zdala od miejsca świętego swoje odezwy rozdawać. Ksiądz Kamel, zacięty Niemiec, ujrawszy narodowca z kartkami, jak strzała skoczył ze swymi trabantami, p. Plackiem, tutejszym piekarzem i ze stolarzem Kwaśnym. Placek chwycił jednego narodowca za piersi i przytrzymał, a ks. Kamel wymierzył mu swą drobną ręką tak ciężki policzek, że biedaczysko aż do ziemi się potoczył. Tylko wielki szacunek dla sukni kapłańskiej sprawił, że zaraz na miejscu sprawiedliwości nie stało się zadość. Lud stanął na miejscu jak wryty, tylko zgrzytaniem zębów i szemraniem dając wyraz swemu oburzeniu i pogardzie.

Dreszcz mnie przechodzi i krew do głowy uderza na wspomnienie doskonałego zajścia skandalicznego.

Takich oto mamy centrowców, którzy głoszą, że sprawa nie jest czysta, takich przewodników, takich szafarzy łask Chrystusowych! Księża taką do nas nienawiścią palającego spotka zapewne sowita nagroda za to uliczne bohaterstwo.

Ty zaś polski gospodarzu i robotniku pokaż, że cię bezkarnie znieważać nie wolno, pokaż, żeś ty także człowiekiem a nie tylko młokosydnym zwierzęciem. Kupując więc odtąd tylko u Polaków katolików, zanoście wasz oszczędzony grosz do banków polskich, wtedy i serca niemieckie zmiekną. Przedewszystkiem zaś dziś zadokumentujcie wasze polskie uświadomienie i oddajcie swój głos na swojego, na Polaka Kowalczyka.

Wiadomości ze świata.

Znowu obstrukcja w parlamencie wiedeńskim.

Parlamentowi wiedeńskiemu, który przez dłuższy czas prawie całkiem spokojnie obradował, grozi znów obstrukcja

ze strony posłów czeskich, którzy zamierzają uniemożliwić dalsze obrady. Winę tego ponoszą z jednej strony Czesi, którzy coraz większe stawiają żądania ze szkodą nawet dla innych krajów, z drugiej zaś minister Koerber, który na każdym kroku Niemców proteguje. Obecnie nie ulega prawie wątpliwości, że parlament zostanie na kilka dni odroczone, aż nie przyjdzie do zgody między rządem a Czechami.

Zmiana ministerium na Węgrzech.

Po ustąpieniu prezydenta ministrów Kolomana Szella ma objąć tę godność hr. Kuen-Hedervary, który postępowaniem swoim, jako ban Chorwacji, wywołał rozruchy w Zagrzebiu. Został on już zawieszony do Wiednia i miał dłuższą audyencję u cesarza a następnie u ministra finansów Kallaya.

O liturgię słowiańską w Dalmacji.

Ojciec św. Leon XIII przyjmował w tych dniach deputację biskupów z Dalmacji, którzy przedłożyli mu życzenia poszczególnych dycezyj dalmatyńskich w sprawie zaprowadzenia języka słowiańskiego jako kościelnego przy Mszach rzymsko-katolickich. Papież, który był o całej sprawie dobrze poinformowany, zauważył, że nie wszyscy biskupi Dalmacji są za zaprowadzeniem starosłowiańskiego języka jako liturgicznego i że pod tym względem nie ma jednności między biskupami. Biskupi złożyli papieżowi t. zw. pro memoria a papież obiecał zastanowić się nad tą sprawą i w krótkim czasie dać odpowiedź.

Zajścia w Chorwacji.

Hr. St. Erdődy'ego i towarzyszącego w Zagrzebiu mu hr. Bombellessa miała zaatakować publiczność chorwacka, obrzucając ich obelgami: Lump, zdrajca ludu itp. Węgierskie biuro korespondencyjne zaprzecza jakoby ich czynnie znieważono. Tyle jest tylko prawdziwym, że biegli za nimi ulicznicy, wołając Peret! Abzug!

Wiadomości potoczne.

Śląsk.

Bogucice. W niedzielę, dnia 21-go

bm. odbyło się w Bogucicach zebranie centrowe, na którym wygłosił mowę sławny apostoł centrowy ks. dr. Stefan i jego wierny sługa W. Marcol z Katowic. Przebieg zebrania taki: Ks. proboszcz Skowronek zagał zebranie i śnać musiał mieć obawę, żeby mu kto prawdy nie powiedział, gdyż kilku znacznych wiarusów musiałoby opuścić, a najbardziej miał strach przed p. Korfantym i p. Kowalczykiem, gdyż nawet rozporządził, żeby w wszystkich kątach zaglądali, czy się wyżej wspomnieni panowie nie ukryli. Gdy się przekonał, że tych »parszywych owiec« nie było na sali, zaczął z namaszczeniem sądzić p. Korfatego, »tego smarkacza«, jak się ks. proboszcz wyraził; Letochę zaś, tego »pocziwca« wychwalał pod niebiosami i żałował, że ten »pocziwiec« obecnym nie jest. Wydobył więc z kieszeni fotografię i zachęcał, aby ją sobie zebrani zobaczyli i dobrze spamiętali. Ktoś się w p. Letosze tak rozkochał, że go skradł — może dla p. Korfatego. Następnie zabrał głos ks. Stefan i dalej na znaną melodię wychwalał centrowców, ile to dobrego dla robotników już zdziałali. Ale że z winy tych centrowców podatki wielkie nałożono, powiększając flotę i wojsko, i że centrowcy za dmi głosowali, o tem milczał jak niemowa. A muszę tu dodać, że nie jest tegim mówcą, gdyż sam siebie zbijał, pomiędzy innemi mówił, że każda partya, jeżeli chce postawić jaki wniosek, musi mieć 50 podpisów. I tu sam siebie zbijał, bo mówił, że Koło polskie, które dotąd liczyło 14 posłów, chciało postawić wniosek, aby urzędy pocztowe polskim adresatom trudności nie robiły, i aby ten wniosek przyszedł do skutku, podpisało się 26 centrowców. Panie Stefanie, a dyc to dopiero 40, a gdzie jeszcze 10 głosów? Dodać tu muszę, że się dosyć pochlebnie o p. Korfantym wyraził, nazywając go »Aniołkiem«, »św. Piotrem« ba nawet »papieżem górnośląskim«. Gdy mu już chwalebny dla centrowców zabrakło, zaczął p. W. Marcol skrzypce centrowe stroić.

Nie będę się tutaj nad jego mową rozwodził, gdyż ten pan jest daleko i szeroko znany, że dużo mówi a mało

kupi, tylko tyle mogę dodać, że jak zaczął mówić, zebrani zaczęli wychodzić z sali mrużąc pod nosem, żeby sobie szedł do Katowic krupniaki fabrykować. Szanowni czytelnicy! Ów portret Letochów, który ks. proboszcz zebraniem podał do oglądania, znikł bez śladu, i na żądanie, żeby go zebrani zwrócili, nikt go nie miał. Z tego można poznać, że wiara bogucicka ani czwartku nie czeka, tylko już dzisiaj Letochę schowała. Tak się skończyła komedia centrowa.

Cap.

Różdzeń - Szopienice. Ubolewać trzeba nad ciemnotą ludu roboczego, jak w dzień 16-go czerwca, gdzie głosowanie było tajne już w sali wyborczej kładli kartki do kopert, ażeby się urzędnikom przychlebić. Prawda jest, iż namowa i rozliczne wyrażania były ze strony pracodawców i jeszcze w czwartek będą, lecz to wszystko tylko jest na to uszykowane, aby was wystraszyć, żeby wasze głosy dostały się naszemu wrogowi Letosze.

Najwięcej bałamuca nas niektórzy mali urzędnicy. W Hucie Reckego mówił niejaki Kuba, iż nie będzie zaliczki (forszus). Jak tam ma być zaliczka, gdy przy wyborach się chwalił niejaki Sieretzk: „Co mnie tam, ja zarabiam 5 marek i więcej dziennie, to nie muszę Korfante go „welować“, bo jeden syn jest za pisarkę, a drugi mi już pracuje.

Na Paulshucie i hucie ołowiu tamże także bałamuca ludzi. Nie wiercie, bracia robotnicy, bo to wszystko tylko sidła na was zastawione, aby was tem łatwiej chwycić. Bracia Wiarusi! oświecajcie tych ludzi, iżby nie byli zajęczego, lecz lwiego serca, a wszyscy swe głosy oddali na p. Korfante go.

Bracia hutnicy! Nie bądźcie tak ciemni. Ile potu, ile smrodu, rozmaitych trujących gazów, ile kurzu wasze płuca do siebie muszą wdychać! Czy masz dobrą zapłatę zato? Nie nigdy! Wasza zapłata jest marna, a praca jest ciężka!

Myślisz kochany bracie robotniku, iż Letocha się wstawi za tobą w Berlinie? Nie nigdy.

Jest wam wiadomo, i wszyscy pracodawcy w powiatach Katowickim i Zaborskim podali sobie ręce, czy Niemcy i masoń i ich pisarkowie i urzędnicy tak samo będą? Nie, bracia! Ciemnego gatunku, faryzeusze i wszystkie niemieckie związki (ferajny), wszyscy ci głosowali na Letochę!

Czy taki poseł będzie was, bracia robotnicy przed uciskiem pracodawcy bronił? Nie nigdy! On się zbrała z hakatystami i niedowiar-kami, dla tego precz z nim ze Śląsku na piaski brandenburskie! Kiedy chce niemiecką kulturę szerzyć, niech jedzie do Kamerunu a nie na Górny Śląsk.

Mogą się p. Letochę poszczycić gospodarze z Różdżenia, jak mieli sąd z spadkobiercami Gischego. Wiele listków do niego wysłali, a on nam na żaden nie dał odpowiedzi. W Berlinie jak się stawił za gospodarzami przy fabrykach? Głosował za wielkimi podatkami, za wszystkim, co rząd chce. Bo to jest lalka rządowa, co na wszystko głową kiwa. Tak was upraszam gospodarzy z Chorzowa, Różdżenia, Biskupic, Szopienic, Rudy, oddajcie swe głosy p. Korfante mu, bo to będzie poseł, który się nie ulęknie żadnego gromu, bo już wiele wycierpiał, a jest nieustraszoną obroną narodu polskiego. Wyraził się jeden wysoki urzędnik, jeżeli będą robotnicy mądrzy, to sobie swój byt poprawią, a jak będą głupi, to będą cierpieć jeszcze 5, może 10 i 15 lat albo dłużej.

Wyraził się pewien wysoki urzędnik Gischego: „Ten Korfante to wielka głowa, szkoda iż obrał zawód redaktorski! My go musimy wszyscy zwalczać!“ Sławą obywatelom z Zawodzia, Janowa, Siemianowic, Huty Laury, Bogucic, Brzezinki, Karlssegen, Brzeszkowic, Józefowca, Bytkowa, Przelajki, Bańgowa, po trzykroć sława, iżby się przy ścisłych wyborach jeszcze lepiej postarali jak 16 czerwca. Tak was jeszcze raz upraszam, wiarusi obudźcie się z letargu, a namawiajcie współrobotników do oddania głosów na p. Wojciecha Korfante go. Oświecajcie tych zbałamuconych Letochowców. Lepiej gdy będą w domu za piecem siedzieć, jak obierać wroga naszej sprawy narodowej i robotniczej!

Ludu górnośląski, jesteś zdradzony za marny kruszec, dla tego stańcie

wszyscy Górnoślązacy w dzień 25-go czerwca do wyborów a pokażcie tym judaszom, co nas chcieli za marny kruszec zaprzedać, iż nie jesteśmy znikczemniałym narodem, jak o nas się Niemcy wyrażają i judaszowski „Katolik“. Hańba tym wszystkim, co się dali uwieść przez pierwszego lepszego zdrajcę narodu polskiego. **Niech żyje nasz przyszły poseł Wojciech Korfante!**

Gospodarz Polak.

Mysłowska kopalnia. Na naszej kopalni rozporządzono, żeby ci, którzy przedtem robili w nocy w tym tygodniu, gdzie, jak wiadomo, mają się odbyć ścisłe wybory, pracowali przez dzień, tak, że obydwie partie pracować mają przez dzień!

Wyjazd ma nastąpić o godz. 4-tej po południu tak, że ci, którzy mają daleko do domu, nie zdążą na czas do wyborów.

Bracia robotnicy! Oto widzicie, jak pracodawcy pracują na korzyść centrowców, jak ich zasłaniają swą opieką.

Bracia! Wobec tego nic innego wam nie pozostaje jak opuścić szczytę w dniu 25 czerwca. Wszyscy robotnicy jak jeden mąż winni stanąć do urny wyborczej, aby nie dać sobie wydrzeć pewnego prawie zwycięstwa.

Teraz idzie o każdy głos, jeśli by Letocha dostał choć jeden głos więcej jak Korfante, zostałby posłem, a dla nas nastąpiłyby znów smutne czasy niedoli, byłibyśmy bez obrońców, nie mielibyśmy się przed kim uskarżyć na naszą biedę.

Przeto do pracy, kochani bracia! Niechaj przy urnie wyborczej nie braknie nikogo.

Z powiatu pszczyńskiego. Czytałem w „Górnośląsku“ korespondencję z Pawłowic i chcę jeszcze nieco dodać do niej. Wielce ubolewamy nad księżmi z okolicy Pawłowic, że tak ostro uderzyli na p. Kowalczyka, a osobliwie ks. dziekan Fuchs z Krzyżowic. Bardzo się dziwujemy ks. dziekanowi, że w kościele w Krzyżowicach nie opowiada słowa Bożego — z powodu niedomagającego zdrowia. Ale gdy idzie o politykę i sprawy wyborcze, ks. dziekan Fuchs nadwyręza wszystkie swe siły, aby ubić p. Kowalczyka. Lepiej, żeby się ks. dziekan oszczędzał.

Kochani rodacy w powiecie pszczyńsko-rybnickim! Szanujcie swych księży jako duszpasterzy, ale nie zważajcie na nich jako agitatorów politycznych, bo im nie chodzi wcale o wasze dobro, lecz o honor i sławę centrowców, aby nie przepadli.

Mądry.

Bór w Pszczyńskim. Okręg pszczyńsko-rybnicki, o którym mówiono, że taki ciemny, dobrze się spisał przy tegorocznych wyborach do parlamentu, bo Polak-katolik, p. Kowalczyk odebrał tu największą liczbę głosów. Niestety nie można tego powiedzieć o naszym za-kątku, gdzie p. Kowalczyk bardzo mało głosów odebrał, podczas gdy jego przeciwnicy dostali głosów bardzo wiele. Kochani Bracia Polacy! To bardzo smutna rzecz! Prawda, że zaszły tu rozmaite przeszkody, mianowicie misja w Przyskowicach. Tam wygadywano wiele przeciwko Polakom, jakoby nie byli katolikami, tylko ludźmi gorszymi od socjalistów. Tak to zamiast Słowa Boże głosić, nauczają nas księża Niemcy, kogo obierać mamy na posła. Ale niedoczekają się ich! Będziemy jeszcze raz mieli wybory w przyszły czwartek, 25 czerwca, które tak samo jak ostatnie trwać będą od godziny 10 rano do 7 wieczorem, przeto lud polsko-katolicki będzie miał sposobność zrzucić ze siebie hańbiące jarzmo kłamców-centrowców. Kochani Bracia! Wszystko to, co centrowcy i inni rządowcy mówią o naszych redaktorach, to są podle cygaństwa. Pan Kowalczyk pochodzi z naszego powiatu, urodził się z polsko-katolickich rodziców i jest sam dobrym katolikiem, może lepszym od p. Faltina. Przeto niechaj się nikt nie da obalać.

Bracia! Czas krótki, agituujmy więc usilnie za polsko-katolickim posłem, p. Janem Kowalczykiem! Walka w dniu 25 czerwca pomiędzy Faltinem a Kowalczykiem. Niechaj nie spadnie na nas ta hańba, że Faltin znów tak wiele głosów dostanie jak pierwszą razą. **Oddajmy wszyscy głosy na Polaka-katolika, p. Kowalczyka z Katowic!**

Lendziny, pow. pszczyński. W niedzielę urządzili księża z Lendzin, Chełmu i Dzieckowic wiec w naszej wiosce, aby nas nawrócić na drogę centrowa, bo wiadomo, żeśmy tu w Lendzinach

stanęli mocno przy panu Kowalczyku. (Sława wam, kochani rodacy, że macie głowę na ramieniach i twardo stoicie na gruncie polskim. Redakcja.) Ale biedni księża, bardzo im się źle powiodło. Aż sromota o tem pisać, jak się księża ośmieszają. Chcieliby przeciągać ludzi na stronę centrową, ale każdy z nich sprowadza sobie żandarma. Na kogo i po co? Księża, księża! Nawróćcie z tej kropnej drogi i przestańcie drażnić lud, bo bieda tym, którzy dają zgorszenie. Cóżście wskórali! My Lendzinianie was nie słuchamy w sprawach politycznych. Zostawcie nas w spokoju, nie rzucajcie się na nas, nie usiłujcie chwycić ludzi za kołnierzy, gdy waszym spowiadaniom nie chcą dać wiary, bo się możecie narazić na tę samą przykrość, jaka jednego z was spotkała w Lendzinach, czego w gazetach nie będziemy opisywali. Wiec w Lendzinach był sromotną klęską dla naszych księży i dla centrowców. — Szanownym rodakom dziękujemy serdecznie za udzielone nam wiadomości, ale wszystkiego nie umieścimy, aby księża zechcieli się poprawić w myśl naszego Ojca św. Leona XIII. o czym już kilkakrotnie pisaliśmy. Redakcja.

Pawłowice. Sława po trzy kroć sława Braciom naszym w okręgu pszczyńsko-rybnickim za to, że tak licznie za panem Kowalczykiem stanęli. Ze sławy tej zajmują trzy miejscowości, a to parafie Pszczyce, Pawłowice i Pielgrzymowice, gdzie ludzie jeszcze są nieświadomi prawdy, i ślepo ulegają germanizacji.

W Woszczycach mówią ludzie, że jest bardzo sprawiedliwego proboszcza. Chcę i ja ubliżyć czcigodnemu niemu, ale mi się zdaje że gdyby on był całkiem sprawiedliwy toby swoim bractwem tak radził:

Mamy dwóch mężów na kandydatów na katolicy, jeden Polak a drugi nie. Wybierajcie więc kogo chcecie. To by było całkiem sprawiedliwie.

Spodziewamy się jednak kochani bracia, że teraz nawet te trzy wsie patrzą się, że im nie przystoi być gorzemi od innych i tak, jak wszyscy pozostali sąsiedzi Polacy głosować będą przy ścisłych wyborach, za p. Kowalczykiem.

Narodowiec.

25-go czerwca. Kochani Bracia! Otóż 25-go czeka nas zacięta walka z centrowcami, przeto niech każdy Polak dołoży wszystkich sił, abyśmy mogli zwyciężyć. Nie obawiajmy się tych nowych grzechów, co nas nasi księża germanizatorzy straszą, bo chociażśmy już 40 tysięcy tych grzechów popełnili, jesteśmy naszym polskim posłem głosy oddali. Tych grzechów mamy jeszcze więcej, bo jak twierdzą księża niemieccy, każdy kto czyta „Górnoślązaka“ tak samo popełnia grzech. Jest nas więc tych grzesznych Polaków bardzo wielu. Straszanie piekłem, jeśli będziemy głosować na posłów Polaków, to nadużywanie powagi Kościoła i wiary naszej św. My się tych strachów obawiać nie potrzebujemy. Twierdzenie, jakoby mowa człowieka była tylko szatą, to jest mylnie. To może tylko taki człowiek twierdzić, co nie ma żadnego pojęcia, z czego człowiek się składa. Przecież mowa nie jest powszechną szatą, tylko wychodzi z człowieka ustami, a to z serca albo dobrego albo ze złego. Dla tego kochajmy naszą mowę ojczyzny bo z nią tracimy nasze szczerze polskie serce, a nawet naszą Wiarę św., bo Wiera w sercu człowieka spoczywa. Jeśli serce będzie złe, to i Wiera na tem traci.

Dla tego, kochani Bracia z Jastrzębia i okolicy, proszę was gorąco, abyście wszyscy oddali 25 czerwca głosy swe na Polaka-katolika, p. Jana Kowalczyka z Katowic.

Bracia! Oby nie spadła tą razą na nas ta hańba, że tak wiele głosów zdobył Niemiec-centrowiec, jak w dniu 16 czerwca.

Do pracy, bracia! Agitujcie za panem Janem Kowalczykiem!

Z dalszych stron.

Związek Towarzystw polsko-katolickich robotników w Niemczech urządza w niedzielę 19 lipca b. r. w lokalu p. Miedzińskiego w Berlinie przy Holzmarktstr. nr. 11 po południu o godzinie 3 swe kwartalne zebranie delegatów, na co zwraca się uwagę szan. Towarzystwom związkowym. Na porządek dzienny przyjdą pomiędzy innymi następujące ważne sprawy:

1) Sprawozdanie kasowe za II kwartał. 2) Komunikaty zarządu. 3) Utworzenie komisji wykładowej. 4) Założenie funduszu wykładowego. 5) Kiedy i gdzie ma się odbyć 1-szy sejmik robotniczy. 6) Przyjęcie nowych Towarzystw: Tow. św. Józefa w Bernburg (Anhalt); Tow. katolickich robotników w Senftenberg; Tow. polsko-katolickie „Jedność“ w Magdeburgu; Tow. św. Cecylii w Berlinie; Tow. katolickich robotników polskich w Rixdorfie; Tow. polsko-katolickie św. Jana Nepomucena w Magdeburgu. 7) Wybór związkowego organu. 8) Wolne głosy.

Wyjaśnienie porządku dziennego. Punkt 3: Zarząd podaje myśl, żeby delegaci uchwalili założyć komisję wykładową, któraby odwiedzała pozamiejscowe słabe Tow. i im służyła wykładami. Punkt 4, aby w tym celu utworzyć fundusz, któryby pokrywał koszty podróży. Na posiedzenie to zapraszamy publicznie wszystkie Towarzystwa, chcące się przekonać o naszej działalności, a mianowicie Tow. katolickich robotników w Charlottenburgu, Tow. robotników pod opieką św. Józefa w Berlinie, Weissensee i Wilmersdorfie.

ZARZĄD.

Centralne Biuro Informacyjne. W myśl żądań zdawna przez młodzież polską wypowiadanych, założonem zostało w Zurychu „Centralne Biuro Informacyjne“, którego zadaniem jest: udzielać rad, wskazówek i informacji w sprawie studyów we wszystkich zakładach naukowych wyższych za granicą i w Galicyi. Centr. Biuro Inform. oprócz dokładnych wiadomości w tym zakresie, posiada obszerne dane co do stosunków w miastach uniwersyteckich. Na zapytania odpowiada biuro natychmiast i jak najdokładniej. Adres: „Centralne Biuro Informacyjne“, Zürich, Universitätstr. 47.

Ostatnie wiadomości.

Pan Letocha,

widząc, że grozi mu zupełny upadek, udał się z pokornymi prośbami do Niemców, którzy głosowali na Schneidera, bardzo pokornie ich przeprasza, iż centrowcy zelżyli i sprzeżywali izraelitów i Niemców tak podle i nieczysto. W ostatniej odezwie i przyrzeka Niemcom, iż uczyni wszystko, co jest w siłach jego dla popierania niemieczyny na Śląsku Polskim, byleby mu Niemcy tylko oddali głosy.

Tak wygląda kandydat, którego poleca „Katolik“ ludowi polskiemu na posła. Widocznie i „Katolik“ niebawem uczyni wszystko, co jest w siłach jego, dla krzewienia niemieczyny. Do przewodniczącego komitetu Schneiderowców chodzili przepraszać Niemców i Izraelitów księża, aby tylko wyzebrać głosy od izraelitów i ewangelików. Podobno nawet sam landrat katowicki był u Schneiderowców, aby dali głosy Letosze. Tak nisko upadli centrowcy! Nic dziwnego, na wiecach pod obroną policji przezywają jak uliczniki lud polski i depcą zasady kościoła świętego, doprowadzają lud do rozpacz i wskutek ich haniebnej roboty płynie krew polska po ulicach osad naszych. Centrowcy burzą lud, aby się buntował. Wtedy nastaną prawa wyjątkowe, straszne dla nas Polaków, a centrowcy będą zacierali ręce z radości.

Przeto bracia rodacy! Przedewszystkiem spokoju nam trzeba. Choć oburzenie piersi rozsada, trzeba zachować spokój i umiarkowanie. W dzień 25 czerwca spokojnie wszyscy idźcie na wybory, oddajcie głosy w Katowicko-Zaborskim na p. Korfante go, w Pszczyńsko-Rybnickim na p. Kowalczyka. To najlepsza będzie odpowiedź na ten rozlew krwi polskiej, na te policzki wymierzane wiarusom naszym, na te obelgi i wyzwiska, któremi nas obrzucają. Przed tron Ojca św. zaniesiemy skargę na biskupa i rozwścieklonych księży germanizatorów, którzy są przyczyną rozlanej krwi polskiej.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Wrocław, 22 czerwca. (Ceny targowe).

Stale ceny ustanowione przez deputację targową.	W markach i fenych za 100 kg.		
	piękny	średni	posled.
Pszemica biała	15,60	15,10	14,30
Pszemica żółta	15,50	15,00	14,00
Zyto	12,80	12,40	12,20
Jęczmień	13,80	12,90	11,60
Owies	13,40	12,90	12,40
Groch „Wiktoria“	19,50	17,50	15,50
Groch	17,50	15,80	14,00

Z dniem 1-go września br. otwieram w Katowicach
księgarnię
oraz skład materiałów piśmiennych,
o czym Szan. Publiczność Katowic i okolicy niniej-
szem zawiadamiam.

W. Smyczyński.

Swój do swego!

Niech żyje swojskie rękodzieło!

Rozszerzając w zakresie krawieckim
moje przedsiębiorstwo, donoszę uprzejmie
Szan. Rodakom, że zakupiłem na sezon
letni przy nader korzystnych okoliczno-
ściach większą ilość

**materiałów krajowych
i zagranicznych,**

na co zwracam uwagę moim Szan. Od-
biorcom, i proszę o poparcie.

Z wysokim szacunkiem

A. Szymkowiak
w Katowicach

ul. Andrzeja 2 * Andreassstr. 2
w domu, gdzie polski Bank Ludowy.

Ludziom rzetelnym daję na odpłatę
pod przystępnymi warunkami.

Osiadliłem się w Zawodzu jako

kowal

i wykonuję wszelkie prace w zakresie kowalstwa wcho-
dzące, jako podkuwanie koni, okuwanie wozów itd.

Robert Mocny.

Bank Ludowy

w Rybniku

przy kościele, w domu p. Wojciecha Głównego
otwarty

od 8—12 i od 2—4 godz.

przyjmuje

depozyta

od marki począwszy

tygodn. 3 %, kwartal. 3 1/2 %, półrocznie 4 %.

Mieszkam teraz

w „Tivoli”, naprzeciw apteki.

Dr. Kowalik w Szarleju.

Józef Tucholski

introligatornia,

Katowice

ul. Prinz Heinrich
Nr 11.

Rodakom
donoszę uprzej-
mie, że otworzyłem
pracownię oprawiania
książek. Wykonywać będę
skromne i najwykwintniejsze oprawy
prędko, mocno, gustownie i tanio.
Agentom duży rabat.

Wyśmienite papierosy

fabryki

Wichrowski & Święcicki w Poznaniu

z rosyjsko-hercegowińskiej mieszanki
polecają po cenie detalicznej i hurtowej

Postrach & Ska., Katowice,

Post-Str. 10.

Jeneralna agentura

i główny skład

na Górną Śląsk.

Nowe książki dla rolników.

1. Co to jest rola? Jak powstała, jakie są jej gatunki i jak je rozpoznawać? Jest to rozprawa, która została nagrodzona na konkursie „Gazety Rolniczej”, zajmując bardzo wywodziłami od początku aż do końca — cena 25 fen., z przesyłką 48 fen.
2. O nawożeniu obornikiem i innymi nawozami dla użytku gospodarzy wiejskich napisał **Michał Natanson** — cena 38 fen., z przesyłką 48 fen.
3. O płodozmianie i gospodarstwie płodozmien-
nem dla użytku gospodarzy wiejskich napisał **Piotr Danysz** —
cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
4. Jak można ulepszyć nasze zboża? z 11-tu ryci-
nami dla użytku gospodarzy rolnych napisał **Antoni Sempo-
łowski** — cena 38 fen., z przesyłką 42 fen.
5. O uprawie owsa dla użytku gospodarzy napisał
Stanisław Chelkowski — cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
6. Uprawa pszenicy na gruntach wilgotnych, gli-
niastych przez **Szymona Gryffa** — cena 13 fen., z przesyłką 16 f.
7. Jak należy uprawiać kartofle? napisał **Tymo-
teusz Lincowski** — cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
8. O uprawie buraków cukrowych napisał **Michał
Natanson** — cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
9. O szkodliwych chwastach i potrzebie ich tę-
pienia napisał **Zygmunt Skrzyński** — cena 38 fen., z prze-
syłką 43 fen.
10. O żywieniu się roślin gospodarskich napisał
Piotr Danysz — cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
11. Jak poprawić łaki napisał **A. Śniegocki** — cena
50 fen., z przesyłką 55 fen.
12. Konieczność nawożenia napisał **A. Śniegocki** — cena
38 fen., z przesyłką 43 fen.
13. Rośliny gruntykowe napisał **A. Śniegocki** — cena
25 fen., z przesyłką 30 fen.
14. Rośliny okopowe napisał **A. Śniegocki** — cena
50 fen., z przesyłką 55 fen.
15. Z jakich części składa się roślina? — cena 20
fen., z przesyłką 25 fen.
16. Konię gospodarskie napisał **Dr. Antoni Barański**
cena 30 fen., z przesyłką 33 fen.
17. O hodowli i żywieniu bydła rogatego napisał
Tadeusz Kossak — cena 38 fen., z przesyłką 43 fen.
18. O hodowli i żywieniu owiec, poradnik dla gospodarzy i go-
spodyń — cena 50 fen., z przesyłką 60 fen.
19. Ratowanie bydła odętego opisał **K. Duleba**
cena 10 fen., z przesyłką 13 fen.
20. O hodowli świń napisał **A. Śniegocki** — cena 50
fen., z przesyłką 55 fen.
21. Współpraca rolnika: kret, jeź i nieto-
perz napisał **B. H. Tarczynski** — cena 15 fen., z przesyłką 18 fen.
22. Co się dzieje w łąkach? Życie i obyczaje pszczół
zwyczajnej — cena 38 fen., z przesyłką 42 fen.
23. Owady, ich życie i rola w gospodarstwie napisał
M. Brzezinski — cena 30 fen., z przesyłką 35 fen.
24. Jak urządzić niaradę i opiekować się ptaka-
mi napisał **B. Dyakowski** — cena 50 fen., z przesyłką 55 fen.
25. Co człowiek zawdzięcza zwierzętom? odczyt
Władysława Umieńskiego — cena 25 fen., z przesyłką 30 fen.
26. O maszynach rolniczych napisał **Stanisław Wroń-
ski** — cena 38 fen., z przesyłką 43 fen.
27. Zadrzewianie i użytków opisał **Aleksander No-
wicki** — cena 38 fen., z przesyłką 43 fen.
28. O drzewach przydrożnych napisał **Edmund Jan-
kowski** — cena 20 fen., z przesyłką 25 fen.
29. O budowie i użytkach roślinnych napisał **Maciej
Morawski** — cena 50 fen., z przesyłką 60 fen.
30. Rolnictwo w Polsce za granicą napisał **M.
Majkowski** z 16 rysunkami — cena 50 fen., z przesyłką 60 fen.
31. Włoszczyńskie stowarzyszenia rolnicze w róż-
nych krajach napisał **M. Majkowski** — cena 30 fen., z prze-
syłką 35 fen.
32. Gospodarz Polski, kalendarz na rok 1901, ułożył
M. Brzezinski, zawiera nadzwyczaj dobre rady i wskazówki, jest
niezbędny w każdym domu rolnika — cena 38 fen., z prze-
syłką 53 fen.
33. Upominek dla matek i gospodyń napisała **An-
toszka** — cena 63 fen., z przesyłką 68 fen.

Rolnicy! Powyższymi książkami dajemy wam
dar, którego nie odrzucacie; nie bądźcie lakoni na
parę marek, które na książki niniejsze wydacie, gdyż
zareczamy wam, że niejednemu się oczy otworzą i bę-
dzie się starał naprawić to, co dotąd z swą rolą, by-
dłem i t. d. źle zrobił. Książki powyższe są tak
rozumiale napisane i po większej części objaśnione
w obrazkach, że każdy je zrozumieć musi.

Kto nam nadesła pocztą **11 marek 20 feni-
gów**, otrzyma wszystkie wyżej wymienione książki
franko. Kto tyle naraz nie może wyłożyć, niech sobie
wybierze te, które za najpotrzebniejsze uważa, niech
nam je wymieni, przysła pieniądze a wyślemy zaraz
książki. Kto naprzód pieniędzy nie nadesła, temu prze-
ślemy przez zaliczkę.

Adresować prosimy na listach i przesyłkach pie-
niężnych:

„Górnoślązak”, Kattowitz O.-S.

Osoby rzetelne

mogą sobie zapewnić **dochód
stały i wysoki** bez ryzyka, przy-
mując zamówienie na pewny
artykuł, każdej osobie dorosłej
potrzebny. Nadzwyczaj dogo-
dne warunki: spłata ratami;
wzór bezpłatnie. Znamość
fachowych nie potrzeba. Nadaje
się także jako zajęcie pomocne.
Zgłoszenia prosimy nadsyłać do
Administracji „Górnoślązaka”.

Chłopca do posytek

porządnych rodziców poszukują
Postrach i Ska.
Katowice, ul. Pocztowa 10.

Gospodarstwo

50 jutrzyn pola, w tem dwie
jutrzyny łaki i dwa słiczne
stawy na ryby, pobudynki w
średnim stanie. Cena za umowę.
Bliższych wiadomości udzieli
ekspedycja „Górnoślązaka”.

Młody mężczyzna,

absolwent trzeciej gimnazjum,
poszukuje odpowiedniego sta-
nowiska w biurze lub większym
przedsiębiorstwie. Zgłoszenia
przyjmuje eksp. „Górnoślązaka”.

Za długi

mei żony **Zofii Broda** rodzo-
nej Kontny z Tychów nie od-
powiadam i nie płacę.
Karol Broda z Zawodzia,
właśc. domu.

Henryk Epstein

Rynek 8, Katowice, Rynek 8.
Hurtowny skład skór.

Wszelkie gatunki skór od
wierzchu, na podeszwy i
cholewy.

Skóra dla siodłarzy, transmisji i t. d.
Ścisłe rzetelna obsługa po
tanich cenach.

Starajcie się o wasze dzia-
tki, aby umiały po pol-
sku czytać i pisać. Kupcie im

„Mały Elementarz”

z obrazkami, który wysyła
ekspedycja „Górnoślą-
zaka” w Katowicach
(Kattowitz O.-S.) za nade-
slaniem 30 fenigów.

Posz. się agenta do sprzed. pier-
wsorz. cygar
w wynag. ewent.
250 mk. miesięcznie.
Jürgensen & Co., Hamburg.

Pieniądze każdej wysok. natych-
miast na rewersa, hy-
poteki, weksle, zabezp.
na życie pod korz. warunkami.
A. Löthoffel, Berlin W. 63.
znaczek na odpowiedz.

Posiadłość

jest w pięknym miejscu do
sprzedania 14 mórg dobre-
go pola i dom z 14 komorka-
mi z powodu podeszłego wieku.
8 minut do miasta. Zgłoszenia
przyjmuje

Mikołaj Hui, Nicolai O.-S.

Gospodarstwo

z 23 morgami pola, budynki ma-
sywne, jest z powodu starości
tanie do sprzedania. Gdzie? po-
wie **Wojciech Pelka** z War-
schawitz n. Silesii O.-S.

W księstwie Poznańskim
w mieście powiatowym **Gosty-
niu** jest zaraz na sprzedaż

dom,

wielki warsztat i remiza,
do tego 1/4 morgi ogrodu, bu-
dynki wszystkie nowe, masy-
wnie budowane, stosowne miej-
sce dla kołodzieja, na robotę
powozową egzystencya całkiem
zapewniona. Cena 11 000 mk.,
na hipotecę może pozostać 4000
mk. Zgłoszenia przyjmuje

Józef Śląski,
Gostynin i. P.

15000 mk.

na 1. hipotecę ma natychmiast
do oddania. Agenci wykluczeni.
Paweł Chruszcz
Katowice, Nowa ul. Szpitalna 6.

Bank ludowy

w Królewskiej Hucie na G. Śl.

ul. templa nr. 8 I piętro

udziela

pożyczek na weksle,

a płaci od złożonych pieniędzy:

4 od sta za półrocznym wypowiedzeniem,

3 1/2 od sta za ćwierćrocznym wypowiedzeniem,

3 od sta za tygodniowym wypowiedzeniem.

Oszczędności przyjmuje się już od 1 marki
począwszy aż do dowolnej wysokości.

Od pieniędzy wpłaconych w pierwszych trzech
dniach miesiąca oblicza się procent za cały miesiąc,
od złożonych w dniach od 4-go—16-go zapół miesiąca.

Kartkę niniejszą pro-
siem u zachęta, by ją listem wraz z pieniędzmi
oddal.

Unterzeichneter abonniert hiermit bei dem Kaiserl.
Postamt für das III. Vierteljahr die in Kattowitz er-
scheinende Tageszeitung

„Górnoślązak”

(Abtheilung II. t. poln. No. 56 der Zeitungspreisliste)

für 0,44 m., mit Abtrag 0,58 mr.

(Imię i nazwisko):

(Mieszkanie):

Obige M. erhalten zu haben, bescheinigt

den 190

Kaiserl. Post

Unterzeichneter abonniert hiermit bei dem Kaiserl.
Postamt für das III. Vierteljahr die in Kattowitz er-
scheinende Tageszeitung

„Górnoślązak”

mit der Wochenschrift

„Rodzina chrześcijańska”

(Abtheilung II t. poln. Nr. 56b. d. Zeitungspreisliste)

für 1,60 Mk.

(Imię i nazwisko):

(Mieszkanie):

Obige M. erhalten zu haben, bescheinigt

den 190

Kaiserl. Post